

SIS - Standardiseringskommissionen i Sverige

Handläggande organ

SIS-STG

SVENSK STANDARD SS 03 15 32

Festställd

1991-03-13

Utgåva

1

Sida

1 (22)

SIS FASTSTÄLLER OCH UTGER SVENSK STANDARD SAMT SÄLJER NATIONELLA OCH INTERNATIONELLA STANDARDPUBLIKATIONER ©

Förfarande vid utveckling och provning av symboler för allmänheten

Procedures for the development and testing of public information symbols

Innehåll

- 0 Orientering
 - 1 Omfattning
 - 2 Bindande referens
 - 3 Definitioner
 - 4 Utgångspunkter
 - 5 Tillvägagångssätt
 - 6 Beskrivning av det standardiserade bildinnehållet
- Bilagor

0 Orientering

När den internationella kommittén ISO/TC 145, *Graphical symbols*, i mitten av 1970-talet påbörjade arbetet med att globalt söka standardisera symboler för allmänheten fann man det nödvändigt att enas om ett system för utvärdering av lämpligaste symbol för en given referent och funktion. Provingen skulle utformas så att en utvärdering kunde ske i alla länder oavsett tillgång på informationstekniska resurser.

Detta ledde till ett förslag till provningsmetod som sedan vidareutvecklades och provades i samband med att de första internationellt standardiserade symbolerna togs fram. I juni 1989 blev förfarandet internationell standard ISO 9186, *Procedures for the development and testing of public information symbols*. SS 03 15 32 överensstämmer beträffande sak-innehållet med denna ISO-standard.

1 Omfattning

Denna standard beskriver det arbetssätt som skall tillämpas vid insamling av den information som behövs vid utveckling av symboler för allmänheten, den metod som skall användas vid utprovning av den lämpligaste symbolvarianten och den metod som skall användas vid undersökning av i vilken utsträckning en symbolvariant meddelar det avsedda budskapet. Resultaten av undersökningarna blir vägledande vid utarbetandet av ett förslag till standardiserat bildinnehåll för den symbolvariant som förstås bäst.

- ANM
- 1) Varje organisation som ansvarar för att föreslå en symbol för allmänheten bör på ett tidigt stadium i arbetet undersöka om någon annan symbol har standardiserats eller är under utveckling inom de svenska standardiseringsorganen eller ISO för
 - samma referent
 - samma funktion
 - samma brukargrupp.
 - 2) I denna standard har ordet "symbol" använts för en symbol för allmänheten och ordet "variant" för en variant av en symbol.

UDK 003.62.001.6:659.2

Standarder kan beställas hos SIS som även lämnar allmänna upplysningar om svensk och utländsk standard.
Postadress: SIS, Box 3295, 103 66 STOCKHOLM
Telefon: 08 - 613 52 00. Telefax: 08 - 11 70 35

Upplysningar om **sakinnehållet** i standarden lämnas av SIS-STG.
Telefon: 08 - 613 52 00. Telefax: 08 - 14 93 92.

Prisgrupp N

Tryckt i maj 1991

- 2 Bindande referens** SS 03 15 31, Utveckling av symboler för allmänheten och principer för deras tillämpning, som beträffande sakinnehållet överensstämmer med ISO/TR 7239:1984, Development and principles for application of public information symbols.
- SS 03 15 31 innehåller krav som genom hänvisning även utgör krav i denna standard. Vid tiden för fastställelsen gällde den utgåva som anges. Alla standarder revideras fortlöpande och parter, som gör upp avtal baserade på denna standard, uppmanas att undersöka möjligheten att tillämpa den senaste utgåvan av standarden. SIS tillhandahåller register över aktuella standarder.
- 3 Definitioner** För denna standard gäller följande definitioner:
- 3.1 Lämplighetsgraderande provning:** tillvägagångssätt för att placera symboler, utformade för en viss referent, i fallande ordning med hänsyn till deras troliga lämplighet (SS 03 15 31)
- 3.2 Kompletterande referenter:** referenter med besläktad funktion i samma symbolserie
- ANM Exempel på kompletterande referenter är "tvättmaskin" och "torktumlare"
- 3.3 Förståelseprovning:** tillvägagångssätt för att få fram en reaktion från betraktarna som gör det möjligt att mäta graden av förståelse av de förslagna symbolerna (SS 03 15 31)
- 3.4 Undantagna funktioner:** funktioner hos en referent eller en kompletterande referent vilka inte skall anges av symbolen
- ANM Ett exempel på undantagna funktioner är att "karbad" inte skall ange "dusch" eller "simbassäng".
- 3.5 Bildinnehåll:** symbolens beståndsdelar och deras inbördes placering (SS 03 15 31)
- 3.6 Bestridande av en referent:** modifiering av en bild genom tillägg av ett grafiskt tecken för att bestrida en specifik funktion. Bestridandet anger vanligen olämplig aktivitet eller förbud
- 3.7 Symboler för allmänheten:** grafisk symbol avsedd att ge information till allmänheten och vars förståelse normalt inte kräver specialister eller yrkesutbildning (SS 03 15 31)
- 3.8 Referent:**
- 1) motiv som symbolen representerar (SS 03 15 31)
 - 2) kortfattad verbal beskrivning av den föreslagna symbolens betydelse
- 3.9 Standardiserat bildinnehåll:** bildinnehållet som det beskrivits med ord för varje referent och publicerats i SS 03 15 30, Symboler för allmänheten (SS 03 15 31)
- 3.10 Variant:** alternativt utförande av en symbol för en viss referent
- 4 Utgångspunkter** De olika stegen i tillvägagångssättet för utveckling och provning av symboler för allmänheten är följande:
- a) Insamling av den information som behövs för ansökan om en standardiserad symbol eller ett standardiserat bildinnehåll (se 5.1.).
 - b) Insamling av existerande och särskilt framtagna varianter för varje referent (se 5.2).
 - c) Val av de lämpligaste varianterna. Om det finns fyra eller fler varianter väljs de lämpligaste genom en lämplighetsgraderande provning (se 5.3 och 5.4).
 - d) Provning av förståelsen av de lämpligaste varianterna. För detta ändamål genomförs en förståelseprovning (se 5.5).
 - e) Beskrivning av det standardiserade bildinnehållet och/eller standardisering av den lämpligaste symbolen (se avsnitt 6).

5 Tillvägagångssätt

5.1 Insamling av information Överväg noggrant detaljerna i ansökan om standardisering av en symbol eller bildinnehållet i en symbol. Fyll i blanketten för detta ändamål enligt bilaga A 1.

ANM 1) En analys av kommunikationsproblemet från olika utgångspunkter är ett nödvändigt första steg vid bedömning av om en symbol eller standardisering av bildinnehållet hos en symbol är den rätta lösningen på kommunikationsproblemet.

2) Blanketterna enligt bilaga A 1 anger de syften som skall beaktas och den information som krävs. Riktlinjer för ifyllande av blanketten ges i bilaga A 2 och ett exempel på en ifylld blankett ges i bilaga A 3.

5.2 Insamling av symbolvarianter

5.2.1 Samla in så många existerande varianter som möjligt. Kontrollera att symboler som redan har stor internationell användning finns med.

5.2.2 Om antalet insamlade varianter verkar vara otillräckligt bör fler idélösningar tas fram för att provningsprogrammet skall ge ett positivt resultat.

5.2.3 Om två eller fler av de insamlade varianterna är mycket lika, förutom betydelselösa detaljer, skall endast en av dem tas med i provningsprogrammet.

5.2.4 Endast de varianter som är lämpliga med avseende på grafisk kvalitet och bildinnehåll skall föreslås för provning.

Man bör tänka på att beslutet om en viss variant skall tas med i provningsprogrammet eller inte är beroende av om den som begärt en symbol är villig att tillämpa den varianten.

5.3 Val av de lämpligaste varianterna

Om det finns fyra eller fler varianter för en viss referent, skall en lämplighetsgraderande provning utföras för att bestämma vilka varianter som är de lämpligaste. Skulle antalet varianter vara mindre än fyra för en viss referent, behövs ingen sådan provning.

5.4 Lämplighetsgraderande provning

5.4.1 Iordningställande av provningsunderlaget

5.4.1.1 Informationskort Skriv ett informationskort för varje referent. Informationskortet skall ange referentens benämning, dess funktion, dess tillämpningsområde(n) och undantagna funktioner (om sådana finns). Uppgifterna hämtas från den ifyllda blanketten för standardisering av en symbol eller av bildinnehållet hos en symbol (se bilaga A 1).

5.4.1.2 Provningskort Utarbeta en sats provningskort (storlek A 7) för varje referent, där varje kort visar en av de varianter som skall provas. Använd en standardiserad symbolstorlek av 28 mm ($\pm 5\%$) x 28 mm ($\pm 5\%$) och placera symbolvarianten mitt på kortet.

På varje provningskort skrivs ett kodnummer som anger referenten och en kodbokstav som anger varianten.

När underlaget presenteras för bedömarna placeras alla kort för en viss referent i en stapel. Informationskortet placeras överst i stapeln och de andra korten i stapeln ordnas slumpartat varje gång de används.

5.4.2 Bedömare Finns önskemål om att symbolen skall förstås globalt bör den lämplighetsgraderande provningen genomföras i minst två länder.

ANM Länderna skall helst ha olika kulturell bakgrund. Därför bör man välja ett europeiskt och ett asiatiskt land.

Vid provning av en serie av varianter för en viss referent skall antalet bedömare i varje land vara minst dubbelt så många som antalet varianter för den referenten, dock aldrig mindre än femtio.

ANM Sammansättningen hos den utvalda gruppen av bedömare är vanligen inte kritisk, men provningsresultatens tillförlitlighet ökar om sammansättningen motsvarar den slutliga brukargruppen. Bedömarna bör därför helst bestå av personer som väl känner till föreliggande referent.

5.4.3 Bedömarnas uppgift

5.4.3.1

Instruera bedömaren att för varje referent läsa informationskortet som anger funktion och tillämpningsområde(n) för referenten och att hålla dessa i minnet vid bedömningen. När referenten har undantagna funktioner angivna på blanketten för standardisering av en symbol eller bildinnehållet hos en symbol (se bilaga A 1), skall dessa undantagna funktioner påpekas för bedömaren.

Bedömarna skall uppmanas att lägga ut alla provningskortet för en referent på en plan yta.

5.4.3.2

När antalet varianter för en referent är större än tio skall bedömaren instrueras att sortera korten i tre olika klasser, nämligen "mycket lämpliga", "mindre lämpliga" och "minst lämpliga". Uppmana sedan bedömaren att gradera varianterna i varje klass från "den lämpligaste" till "den minst lämpliga".

Bestäm den totala rangordningen med användande av det sätt som beskrivs i 5.4.3.2 genom att tilldela samtliga varianter i serien på varandra följande lämplighetsgraderande värden, utgående från värdet 1. Varianterna tilldelas således värden i följande ordning: "den lämpligaste" varianten i klassen "mycket lämpliga" ... "den minst lämpliga" varianten i samma klass, "den lämpligaste" varianten i klassen "mindre lämpliga" ... "den minst lämpliga" varianten i klassen "minst lämpliga".

5.4.4 Analysering av resultaten från den lämplighetsgraderande provningen

5.4.4.1

Tabellera resultaten i en frekvensmatris enligt bilaga B 1 med en rad för varje variant och två kolumner för varje lämplighetsgraderande värde. För varje variant och lämplighetsgraderande värde anger man i kolumnen "F" (frekvens) det antal bedömare som tilldelat varianten detta graderande värde (se bilaga B 1). Beräkna sedan för varje variant summa frekvenserna från vänster till höger och ange värdena i kolumnerna "cf" (se bilaga B 1).

5.4.4.2

Summera värdena av "F" i varje kolumn. Kontrollera att summan i varje kolumn liksom alla summafrekvenserna för det sista lämplighetsgraderade värdet är lika med antalet bedömare som deltog i provningen. I annat fall är någonting felaktigt och i så fall skall operationerna enligt 5.4.4.1 och 5.4.4.2 upprepas.

5.4.4.3

Beräkna medianvärdet för variant såsom visas i exemplet i bilaga B 2.

5.4.5 Framläggande av resultaten

5.4.5.1

Iordningställ för varje referent separata blanketter (och om så är aktuellt, för varje land som deltagit i provningen), se bilaga B 3. Ange uppgifter (från ett land) för alla varianter av referenten på en enda blankett. På varje blankett anges varianterna i ordning efter minskande lämplighet, vilket indikeras av ökande medianvärden.

5.4.5.2

I resultatblanketterna för varje referent inkluderas följande information:

- a) referentens benämning
- b) referentens funktion
- c) tillämpningsområde(n)
- d) land där provningen genomfördes
- e) antal bedömare
- f) kopior av provade varianter
- g) kodbokstäver för identifiering av varianterna
- h) källan till varje variant
- i) medianvärdet för varje variant.

Ett exempel på ifylld blankett ges i bilaga B 4.

5.4.6 Val av varianter för förståelseprovningen

5.4.6.1 Ur (alternativt för varje land som deltagit i) den lämplighetsgraderande provningen väljs den variant som bedömts vara "den lämpligaste" (dvs den variant som har lägst medianvärde) och de två andra varianter som har påfallande annan grafisk utformning än "den lämpligaste" och som har lägsta medianvärden av övriga provade varianter.

5.4.6.2 När resultaten (från de olika länderna) överensstämmer för de tre varianterna som valts ut enligt 5.4.6.1, väljs dessa tre varianter för förståelseprovningen. (När resultaten från de olika länderna inte överensstämmer, väljs av de varianter som valts ut enligt 5.4.6.1 de två varianter från varje land som har lägst medianvärde.)

ANM Tre varianter är vanligen tillräckligt för förståelseprovningen.

5.5 Förståelseprovning

5.5.1 Iordningställande av provningsunderlaget

5.5.1.1 Utför nödvändiga justeringar av den grafiska framställningen av provningssymbolerna, så att de uppfyller kraven i SS 03 15 31.

Presentera alla symboler i positivt utförande (svart på vitt).

5.5.1.2 Reproducera varje variant på ett provblad med format A 7 genom att använda en standardiserad symbolstorlek av 28 mm ($\pm 5\%$) x 28 mm ($\pm 5\%$) och placera symbolen mitt på bladet.

5.5.1.3 Fördela de olika varianterna för alla referenter på olika provsatsar, vilka kan innehålla ett antal olika referenter men endast en variant för varje referent. Samla varje provsats i ett provhäfte.

ANM Det största antalet varianter per referent (vanligen tre), bland de referenter som valts för förståelseprovningen, bestämmer antalet provsatsar.

Antalet referenter i varje provsats får inte överstiga 20.

5.5.1.4 Tilldela varje provsats en kodbokstav A, B, C osv och ange denna kodbokstav i nedre högra hörnet på varje provblad i provsatsen.

ANM Det är till stor hjälp för den som administrerar provningen om sidorna i provhäftena också kodalas med en svart rand, tryckt längs nedre kanten på varje provblad med olika längd för varje provsats. När man betraktar ett provhäfte från sidan, utan att öppna det, kan man se randens längd (och således sluta sig till dess kodbokstav). Detta är särskilt värdefullt vid identifiering och räkning av provhäftena för de olika provsatserna när de ligger i stora staplar.

5.5.1.5 Tilldela varje referent ett identifierande kodnummer. Ange detta nummer efter kodbokstaven som identifierar provsatsen på varje provblad i provsatsen.

5.5.1.6 Börja varje provhäfte med ett titelblad, ett instruktionsblad och ett exempelblad (skrivna på språket i det land där provningen skall genomföras).

På titelbladet skall utrymme finnas så att administratören för provningen kan föra in datum och plats för provningsmötet, namnet på den person som leder provningen och bedömarens ålder enligt följande åldersgrupper: mellan 15 och 30, mellan 31 och 50, över 50.

På instruktionsbladet skall bedömaren instrueras att inom utrymmet under varje symbol i provhäftet skriva ner sin tolkning av symbolen. Bedömaren skall också instrueras att ange "vet inte" om han/hon inte kan ange någon innebörd av symbolen.

På exempelbladet skall en allmänt känd symbol visas och under den skall symbolens benämning finnas, skriven för hand.

Ordna symbolerna i häften slumpartat. För varje 100-tal häften skall minst 20 olika slumpvisa sammanställningar av symbolerna användas, dvs inte mer än 5 häften av 100 skall ha samma ordningsföljd hos innehållet.

ANM Ett exempel på provningsunderlag visas i bilaga C 1.

5.5.2 Bedömare

Finns önskemål om att symbolen skall förstås globalt bör förståelseprovningen genomföras i minst fyra länder.

ANM Länderna skall om möjligt ha olika kulturell bakgrund.

Den utvalda gruppen av bedömare för en symbolserie bör omfatta minst 100 bedömare (i varje land) med ungefär samma antal bedömare inom varje åldersgrupp.

ANM 1) Erfarenheten visar dock att åldersgrupperna mellan 15 och 30 år samt över 50 år ger mest meningsfulla resultat. Om det blir nödvändigt att välja ett mindre antal bedömare blir därför förlusten av information ringa om åldersgruppen mellan 31 och 50 år utelämnas i gruppen av bedömare.

2) Sammansättningen hos den utvalda gruppen av bedömare är vanligen inte kritisk, men provningsresultatens tillförlidlighet ökar om sammansättningen motsvarar den slutliga brukargruppen. Gruppen av bedömare bör därför helst bestå av bedömare som väl känner till föreliggande referent.

5.5.3 Bedömares uppgift

Ge varje bedömare ett enda provhäfte. Uppmana bedömaren att följa instruktionerna som finns på andra bladet i häftet.

5.5.4 Analys av resultaten från förståelseprovningen

5.5.4.1 Listningen av tolkningarna

Utarbeta för varje referent en lista över erhållna tolkningar.

ANM Listan över tolkningarna bör finnas, eftersom den kan användas för att förklara eventuella avvikelser i resultaten från olika provningsgrupper eller länder. Den ger också information som kan vara värdefull vid förbättring av symbolens utformning.

5.5.4.2 Kategorisering av tolkningarna

För att minska mängden data för efterföljande utvärdering utses tre domare som placerar varje gjord tolkning på tolkningslistan i någon av följande sju standardiserade kategorier.

Kategori	Innebörd
1	Säkert att symbolen är rätt tolkad
2	Troligt att symbolen är rätt tolkad
3	Osäkert om symbolen är rätt tolkad
4	Angiven tolkning är motsatt den avsedda
5	Tolkningen är felaktig
6	Tolkningen är "vet inte"
7	Ingen tolkning angiven

För att vara säker på att få en enhetlig bedömning i alla deltagande provningsgrupper eller länder bör exempel på svar i varje kategori anges.

Vid kategoriseringen bör varje domare arbeta oberoende av de andra. Domarna skall beakta såväl funktion och tillämpningsområde(n) för föreliggande referent, som lämnade exempel på kategorisering.

När bedömaren inte har angett någon tolkning alls på en viss sida i häftet skall domaren instrueras att kategorisera detta som "Ingen tolkning angiven". Detta fall måste skiljas från samtliga fall där bedömaren angett ett frågetecken, ett streck, ett kryss eller något annat tecken för att de inte vet symbolens innebörd. Sådana reaktioner anges som "Vet inte".

Om domarna inte angett samma kategori för en viss tolkning bör de uppmanas att enas om en sådan. Skulle domarna inte kunna enas om en kategori för tolkningen hänförs den till den kategori som majoriteten av domarna vill hänföra den till.

ANM Olika domare får användas för olika referenter.

5.5.4.3 Analysering av kategoriseringen av tolkningarna

För varje variant räknas antalet tolkningar i varje kategori (för varje land) separat. Omvandla de frekvenser som då erhålls till procenttal genom att dividera dem med det totala antalet tolkningar för den varianten och multiplicera sedan med 100.

5.5.5 Framläggande av resultaten (för varje land)

Framlägg resultaten för varje referent i en resultattabell, såsom den visas i bilaga C 2, med alla varianter för en referent i en enda tabell.

Inkludera följande information i tabellen för varje referent:

- a) förståelseprovningens årtal
- b) referentens benämning
- c) referentens funktion
- d) tillämpningsområde(n)
- e) det land där provningen genomfördes
- f) antalet bedömare i varje åldersgrupp och totala antalet bedömare
- g) vilka kvalifikationer de tre domarna har som kategoriserade tolkningarna för den referenten
- h) kopior av de varianter som provats
- i) varje referents ursprung
- j) antalet bedömare för varje variant (dvs hur stor den utvalda gruppen av bedömare var)
- k) procenttalet tolkningar för varje variant i var och en av de standardiserade kategorierna 1 – 7
- l) för varje variant en lista med de fem vanligaste tolkningarna i var och en av kategorierna 1 – 5. Ange den kategori där varje tolkning placerats samt antalet bedömare som angav den tolkningen.

5.5.6 Sammanställning av resultaten från olika organisationer (länder)

Beakta erhållna data från alla (länder) som deltagit i förståelseprovningen. Beräkna för varje individuell variant och för varje kategori (1 – 7) den totala tolkningsfrekvensen för alla deltagande (länder) och omvandla dessa frekvenser till procenttal.

Konstruera en tabell (se exemplet i bilaga C 3) som för varje referent visar kombinerade data från samtliga (länder) som deltagit i förståelseprovningen. Inkludera följande information i denna tabell:

- a) referentens benämning
- b) de länder där provningen genomfördes
- c) totala antalet bedömare i varje åldersgrupp
- d) totala antalet bedömare
- e) kopior av de varianter som provats med angivande av deras identifierande koder
- f) varje referents ursprung
- g) de verkliga frekvenserna, procenttalen och summa procent för tolkningarna i varje kategori (1 – 7).

5.5.7 Bestämning av den variant som är lättast att förstå

Beakta resultaten, alternativt de kombinerade data från alla deltagande institutioner eller företag (länder), för att bestämma den variant som är lättast att förstå. Addera för varje variant procenttalen tolkningar i kategorierna 1 och 2 för att få förståelsetotalen. Den variant som har högst procenttal för dessa två kategorier är den variant som är lättast att förstå.

Om förståelsetotalen för denna variant överstiger 66 % får den varianten användas för att beskriva det standardiserade bildinnehållet.

När två varianter har samma förståelsetotal, kan den variant som är lättast att förstå bestämmas genom att välja den som har lägst procenttal i kategori 5 ("Tolkningen är felaktig").

För kritiska referenter (t ex referenter avsedda för varselmärkning) skall man strängt hålla på kriteriet 66 %.

För mindre viktiga referenter kan man lindra kraven genom att inkludera tolkningarna i kategori 3 i förståelsetotalen för att uppnå kriteriet 66 %.

Ytterligare information om önskad förståelsegrad finns i bilaga D.

6 Beskrivning av det standardiserade bildinnehållet

Beskriv med ord den variant som visat sig vara lättast att förstå och som uppfyller de kriterier som angetts i 5.5.7 samt i bilaga D. Denna verbala beskrivning utgör det bildinnehåll som skall föreslås fastställas som standard.

Bilaga A
(tillämpningsanvisningar)

Insamling av information

A.1 Blankett för ansökan om standardisering av en symbol eller av bildinnehållet hos en symbol

(Se sid 10 – 15)

ANSÖKNINGSBLANKETT

Sida 1

SIS/ID nr

Datum:

**Detaljerade uppgifter för ansökan om
standardisering av en symbol eller av
bildinnehållet hos en symbol**

Referent:

Sökande:

1 Beskrivning av det kommunikationsproblem man stöter på vid meddelande av information för att hjälpa allmänheten att klara av en viss situation.

Kommunikationsproblemet är:

- oberoende av region och kultur
- beroende av region och kultur med avseende på

2 Skäl för att en symbol är den bästa möjliga lösningen på kommunikationsproblemet.
Kan problemet lösas på annat sätt såsom att införa fysiska hinder bättre, handhavande etc ?

- Informationens innehåll bör också kunna uppfattas av personer som inte talar landets språk. Denna förutsättning gör det nödvändigt att inte använda ord för kommunikationen.
- Informationen ges ofta i samband med annan information (t ex på järnvägsstationer, på flygplatser, i broschyrer). En serie symboler kan lättare överblickas för denna information än en serie instruktioner i ord.
- Informationen ifråga kräver en omedelbar reaktion och måste därför kunna uppfattas med en enda blick.
- Behovet att meddela denna information med en symbol ökar ständigt eftersom

3 Symbolens funktion

a) Exakt beskrivning av den information som skall meddelas av symbolen

b) Uppräkning av eventuella undantagna funktioner (dvs vad symbolen inte innebär)

ANSÖKNINGSBLANKETT

Sida 2

4 Tillämpningsområde(n)

Identifiering av de sammanhang i vilka informationen ifråga skall meddelas av en symbol

- Utomhus, inomhus, på maskiner, i publikationer, såsom
- Identifieringsmärken i byggnader eller andra lokaliteter
 - Orienteringstavlor, vägvisare
 - Kartor
 - Broschyrer och resehandböcker
 - Tidtabeller
 - Hushållsapparater, fordon etc
 - Andra ställen (var god specificera)

 - Alltid utan text
 - Vanligen med text
 - Krävs också i format med mindre än 10 mm sidmått
 - Färgrestriktioner: ange restriktioner och skäl

 - Andra sammanhang (var god specificera)

5 Brukargrupp

Identifiering av troliga brukargrupper och specificering av deras kulturella och socioekonomiska bakgrund när så är nödvändigt

- Brukargrupper oberoende av utbildningsnivå
- Andra grupper:
 - Åldersgrupper från till år
 - Utbildningsnivå:
 - Socioekonomiska faktorer:
 - Andra faktorer:

6 Underindelning av referenten

Identifiering av undergrupper till referenten

Om undergrupper behövs, specificera dem, ange skälen till att de behövs och ompröva med hänsyn härtill vad som angetts under 1 – 5

7 Närliggande/kompletterande referenter

Identifiering av behovet av kompletterande referenter

Om de behövs, specificera dem, ange skälen till att de behövs och ompröva med hänsyn härtill vad som angetts under 1 – 6